

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
רבנו יהודה ב"ר שמואל הקסיד זצוק"ל
רבי ישראל איסר ב"ר יוסף זצ"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

ראשי שורות העומר שכנגדו מוכיח - לקמן
בסמוך מפרש לה.
הוצני פשתן - כמו שנעקר הפשתן מן
השדה נקרא הוצני, שעומד כמו הוצין.
שני גרגרים - ענבים.
אלו כדברי בית הלל - וטעמייהו משום
דכתיב (ויקרא יט) "לעני ולגר תעזוב
אותם", חד לעני וחד לגר, הרי שנים. ובית
שמאי אמרי שלושה לעניים וארבעה לבעל
הבית. דכתיב (דברים כד) "לגר ליתום
ולאלמנה יהיה", הרי שלושה לעניים.

שְׁנֵי עֲמָרִים שנסכחו בשדה, סמוכים זה לזה, יש להם דין שְׂכָחָה והם שייכים לעניים,
וּשְׁלֹשָׁה עֲמָרִים אֵינָן שְׂכָחָה אין להם דין שכחה, יש מבארים את הטעם: לפי ששלושה
עומרים נחשבים כגדיש. שְׁנֵי צְבוּרֵי זֵיתִים וְחֲרוּבֵין שתי ערימות של זיתים וחרובים,
יש להם דין שְׂכָחָה, וּשְׁלֹשָׁה ערימות של זיתים או חרובים אֵינָן שְׂכָחָה. שְׁנֵי הַצְּנִי
קני פְּשֵׁתָן יש להם דין שכחה שְׂכָחָה והמפרשים מבארים שהמדובר משהזריע הפשתן והוא
ראוי לאכילה, אבל בשאר פשתן לא שייך בו דין שכחה, וּשְׁלֹשָׁה קני פשתן אֵינָן שְׂכָחָה*.
שְׁנֵי גִרְגָרִים של ענבים, נקראים: פָּרֵט שכן מה שנקרא בתבואה 'לקט' נקרא בענבים
'פרט', שנאמר: "ופרט כרמך לא תלקט", ובאה המשנה ללמד שאם נפלו שני גרגירי ענבים בשעת
הבצירה יש להם דין פרט, וּשְׁלֹשָׁה גרגירי ענבים שנפלו כאחד בשעת הבצירה: אֵינָן פָּרֵט.
שְׁתֵּי שִׁבּוּלִים לֶקֶט אם נשרו בשעת הקצירה שתי שיבולים, יש להם דין לקט, וּשְׁלֹשׁ
ושלוש שיבולים שנשרו כאחד אֵינָן לֶקֶט ושייכות הם לבעל השדה. אֵלו כְּדַבְּרֵי בֵּית
הַלֵּל וטעמם מבואר בירושלמי, שנאמר במתנות עניים: "לעני ולגר תעזוב אותם" (ויקרא יט,
ו), אחד לעני ואחד לגר, הרי שניים. וְעַל כֵּלָן ועל כל אלו שנימנו במשנתנו בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים: שְׁלֹשָׁה לְעֲנִיִּים, וְאַרְבָּעָה לְבַעַל הַבַּיִת היות והם למדים מן הכתוב:
"לגר ליתום ולאלמנה יהיה" (דברים כד, ב), הרי שלושה לעניים. ברם בית הלל סוברים שיתום
ולמנה' כלולים בשם 'עני' שנאמר בפסוק הקודם ונחשבים הם כאחד.

*וניתן לשים לב שהתנא הביא שלושה מינים שבהם נוהג דין זה: תבואה, פירות האילן, וירק.
עומרים היינו תבואה, והקדימם לכולם היות ובהם אנו עוסקים, ועוד משום שדין שכחה נאמר
בעומרים שנאמר: "ושכחת עומר בשדה". 'זיתים וחרובים' היינו פירות האילן, והזכיר שניהם
משום שגם לעניין פאה דומים הם במה שהם שונים מכל שאר האילנות לעניין הפסק בשדה
(כמו שלמדנו ב, ד). 'פשתן' היינו ירק, ובא התנא להשמיענו חידוש שאף הפשתן אפשר שיהא בו
דין שכחה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

העומר שיש בו סאתים אינו שכחה – דכתיב (שם) "לא תשוב לקחתו", עומר שאתה יכול להגביהו כולו כאחת ולשאת אותו על כתפו, יצא זה של סאתים שאי אתה יכול להגביהו כולו כאחת.
אמרו לו יפה כחו – כדאמרינן שתיים שכחה שלש אינן שכחה.
לא אם אמרת בעומר אחד שהוא בגדיש – דין הוא שעומר אחד שיש בו סאתים לא יהיה שכחה, מפני שהוא בגדיש, ואין שייך שכחה בגדיש.
האמר בשני עמרים – שהם כמו שאר עמרים קטנים.
ככריכות – כאגודות קטנות.

העֹמֵר שֵׁישׁ בּוֹ כִּמּוֹת שֶׁל סָאֲתִים היינו שנים עשר קבים (כ26 ליטר) וּשְׂכָחוּ בעל הבית בשדה, אזי אע"פ שכל העומרים בשדה הם בכמות כזו, מכל מקום הוא: **אֵינוֹ שְׂכָחָה** כמו שיבואר בהמשך המשנה, הואיל והוא נחשב בגדיש, ונאמר: "ושכחת עומר" ולא גדיש, ויש מבארים הטעם, לפי שכתוב "לא תשוב לקחתו" עומר שאתה יכול לפשוט את ידך וליטלו הוא שכחה, יצא עומר שיש בו סאתים שהוא גדול כל כך, שאי אפשר לפשוט את היד ולקחתו ולכן אינו שכחה, והרב מברטנורא כותב: עומר שאתה יכול להגביהו כולו כאחד ולשאת אותו על הכתף (הרי הוא שכחה), יצא עומר של סאתים, שאי אתה יכול להגביהו כולו כאחד (ולכן אנו שכחה). אם נשכחו בשדה **שְׁנֵי עֹמְרִים וּבָהֶם** ובשניהם יחד יש כמות של **סָאֲתִים רַבָּן גְּמְלִיאֵל אוֹמֵר**: הרי הם שייכים ל**בְּעַל הַבֵּית** לפי שאינם שכחה, כדין עומר אחד שיש בו כמות סאתיים ו**חֲכָמִים אוֹמְרִים**: הרי הם שייכים ל**עֲנָנִים** לפי שיש להם דין שכחה. **אָמַר רַבָּן גְּמְלִיאֵל: וְכִי מֵרַב הָעֹמְרִים יָפִי כַּח נַעֲשֶׂה יִפָּה כּוּחוֹ** של בעל הבית **שֶׁל בְּעַל הַבֵּית, או הוֹרַע כָּחוֹ** כלומר האם ריבוי העומרים בשכחה הוא לטובת בעל הבית או לרעתו? **אָמְרוּ לוֹ: יָפִי כָחוֹ** יפה כוחו, שהרי שנינו 'שני עומרים שכחה, כלומר שככל שיש יותר עומרים שנשכחו זה משפיע לטובת בעל השדה. **אָמַר לָהֶם רַבָּן גְּמְלִיאֵל: וְיָמָּה אִם בְּזַמַּן שֶׁהוּא עֹמֵר אֶחָד וּבּוֹ סָאֲתִים וּשְׂכָחוּ, אֵינוֹ שְׂכָחָה** כמו שלמדנו לעיל, **שְׁנֵי עֹמְרִים וּבָהֶם סָאֲתִים, אֵינוֹ דִּין שֶׁלֹּא יְהוּ שְׂכָחָה** וכי האם אין זה קל וחומר? **אָמְרוּ לוֹ חֲכָמִים לַרַבָּן גְּמְלִיאֵל: לֹא** אין זה קל וחומר, שכן **אִם אָמַרְתָּ בְּעֹמֵר אֶחָד** שיש בו כמות סאתיים **שֶׁהוּא כְּגַדִּישׁ** ודין שכחה הוא רק בעומר ולא בגדיש, כמו שביארנו לעיל, **תֹּאמַר בְּשְׁנֵי עֹמְרִים** רוצה אתה לומר שגם בשני עומרים שיש בהם סאתיים אין דין שכחה **שֶׁהֵן כְּכָרִיכוֹת** שהרי סוף כל סוף הרי הם כאגודות שיבולים קטנות, כלומר כשני עומרים קטנים שיש בהם שכחה!; וכן ההלכה, שאם שכח שני עומרים אע"פ שיש בשניהם סאתיים הרי אלו שכחה.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)